

деи и думы, най послѣ щѣхъ да го раскѣснѣтъ, ако пріятелитѣ му, помаганы отъ нѣкои достопочтенны мѣжѣ, не бѣхъ го замѣкнѣли вѣтрѣ въ палатитѣ му. И отъ тамъ побѣгва на бързо прѣзъ едни скрышны врата и стига въ единъ дворъ дѣто случайно ся намѣрваше една коляска, на коѣто ся качва съ ефимеріята на Росела и двамина отъ голѣмцытѣ и ся управа право къмъ черквѣтъ на св. Людвига, която е малко по далечко отъ тамо. Тѣпы отъ сганѣта притиснуватъ коляскѣтъ толкозъ на тѣсно, що тя ся вдигаше и ся уносяше безъ да допира до земѣтъ, като корабъ блѣсканъ отъ силны вѣтрове Сабытѣ и копіята бляскахъ часть по часть по оконцѣтъ на коляскѣтъ. Едно кивваніе, една рѣчь и Подкральтъ бы паднѣлъ мъртъвъ Часть нависнали о стременцытѣ на коляскѣтъ, крамолницѣтъ теглахъ го за вѣсытѣ (мустакитѣ) и кѣсахъ му дрехытѣ. Тогазъ Подкральтъ исхытрява едно ухыщреніе доста остроумно. Изважда изъ джобовытѣ сѣжытицы, съ които бѣше ся снабдилъ когато да бѣга и съ шепы ги хвърляше и прѣзъ двата оконца на коляскѣтъ. Но и тѣхъ гордытѣ ги прѣзирахъ съ хуленія, но тѣзи дѣто му по-несматрѣтъ (а тѣ кажи че бѣхъ по-многого). навалихъ ся на тѣзи нечаканныя плячкѣ, тогазъ ся отвори на коляскѣтъ широкъ прѣходъ и Дукѣтъ избѣгнѣ и като стига на черквѣтъ укрѣпява ся въ ней.

Между това пушка грѣмнува отъ царскытѣ палаты и убива одного отъ крамолницѣтъ. — Сега вече сганѣта ся разярява и съ бѣсны выкове напада на царскый домъ . . . Искѣ латъ колкото Испанцы намѣрватъ и всичко пада подъ разорителнѣтъ имъ рѣжъ, исхвърлеватъ постилкытѣ и другы покѣщнины прѣзъ прозорцытѣ, исчупватъ огледалата, дрехы и другы драгоцѣнны тканія що намѣрватъ нахѣсватъ ги все на кѣсове. Най послѣ като турихъ на едно сѣдалище неизвѣстныйтъ трупъ, обыкалахъ съ него градѣтъ и выкахъ — на оржѣіе Граждани — и това имъ бѣше